

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9Nt/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010210
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8421010210.1

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fújerika a sudcov prísediacich JUDr. Dušana Modranského a Bc. Moniky Kuchtovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.09.2021 vo veci návrhu na povolenie obnovy konania, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného K. I., nar. XX.X.XXXX v Kežmarku, trvale bytom N. XX, okres Kežmarok, t. č. ÚVTOS Prešov, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/152/2011 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona,

z a m i e t a ,

pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený K. I. doručil tunajšiemu súdu dňa 28.05.2018 návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod spisovou značkou 1T 152/2011, ktorý písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.08.2021 doplnil. Odsúdený v tomto návrhu uviedol, že sa vyšetrovateľ dopustil procesného pochybenia tým, že sa mu vyhráždal fyzickým ublížením ak nebude spolupracovať a vypovedať. Vyšetrovateľ zápisnicu o výsluchu odsúdeného spísal inak, ako odsúdený vypovedal, čím mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces a došlo k porušeniu jeho základných práv. Ďalej poukázal na čestné vyhlásenie I. I. Z. F. I., že k trestnému činu nedošlo a obvinenia sú založené na klamstve a účelové. Toto považuje za rozhodujúce pre určenie pravdivej výpovede, kedy obe svedkyne a aj I. I. viackrát uviedli rôzne výpovede počas súdneho konania. Okrem toho navrhuje konfrontáciu s uvedenými svedkami a znalecké vyšetrenie o tom, ktorá výpoveď je pravdivá. Nie je podľa neho prípustné, aby súd vyslovil výrok o vine na základe výsledkov znaleckého dokazovania, keď znalkyňa sama uvádza, že v znaleckom posudku je pravdivejšia prvotná - usvedčujúca výpoveď. Uvedenou konfrontáciou by boli zistené nové skutočnosti, ktoré by v spojení s už skôr známymi dôkazmi a skutočnosťami mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Okrem toho poukázal na to, že do vyhlásenia bol dotlačený svojim obhajcom a to s poukazom, že priznaním získa pre seba nižší trest. Nebola mu však vysvetlená podstata tohto priznania. Vykonanie znaleckého dokazovania a konfrontácie by mohlo byť dôvodom na iné rozhodnutie v tejto trestnej veci. Odsúdený zároveň vyhlásil, že sa nedopustil žiadneho trestného činu, svedkovia v prvej zápisnici vypovedali z pomsty, čo dokazuje aj to, že sa teraz priznali. Vyšetrovateľ zápisnicu o jeho výsluchu vypracoval účelovo lebo na neho nemal žiadne dôkazy a už len to dokazuje, že bol voči nemu zaujatý. Musel sa priznať lebo sa mu vyhráždal bitkou. Okrem toho navrhol vypočuť svedkov J. I., D. I. Z. N. R.. Títo svedkovia majú vedomosť o jeho nevine, že sa skutku nedopustil. Na hlavnom pojednávaní sa priznal ale on tomuto nerozumel. Je mentálne retardovaný človek, ktorý potrebuje psychologickú a psychiatrickú pomoc.

Návrh odsúdeného K. I. súd prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.09.2021, na ktorom vypočul odsúdeného a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to oboznámením obsahu návrhu na obnovu konania spolu s jeho doplnením a celým podstatným obsahom spisu tunajšieho súdu vedenom pod sp. zn. 1T 152/2011.

Odsúdený K. I. vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že nie je pravda tak, ako je to uvedené a že svedkovia vypovedali v jeho neprospech. Ku skutku sa na hlavnom pojednávaní priznal preto, lebo N.. F. mu povedal, že dostane nižší trest, ak sa prizná. On tomu nerozumel a tak povedal, že je vinný. To, aby sa vzdal práva podať odvolanie mu poradil obhajca N.. F. a on tomu nerozumel. Vyšetrovateľ sa mu vyhrážal fyzickou ujmom v roku 2010, preto podal trestné oznámenie na vyšetrovateľa, ktoré však bolo zamietnuté. V ostatnom zotrval na tých dôvodoch, ktoré uviedol písomne. Zotrval tiež na výsluchu J. I., N. R. Z. D. I., ktorí by mohli dosvedčiť, že vtedy bol doma. Nevedel uviesť, prečo týchto svedkov neoznačil už v pôvodnom konaní.

Na verejnom zasadnutí súd oboznámil obsah trestného spisu vedeného na Okresnom súde Kežmarok sp. zn. 1T 152/2011 a to prečítaním obžaloby, čítaním celého obsahu zápisníc z hlavných pojednávaní konaných dňa 17.03.2016, 29.09.2016, 03.11.2016, 24.11.2016 a 08.12.2016, rozsudku tunajšieho súdu v tejto trestnej veci, odvolania odsúdeného a uznesenia Krajského súdu v Prešove. Z obsahu týchto listinných dôkazov vyplynuli nasledovné skutočnosti:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na tunajší súd pod sp. zn. Pv 536/10 - 49 obžalobu na K. I. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Súd v priebehu konania spojil na spoločné konanie aj ďalšie konania, avšak vo vzťahu k tým odsúdený návrh na povolenie obnovy konania nepodal. Po zmene v zložení senátu súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.03.2016 pojednával uvedenú trestnú vec od začiatku, pričom odsúdený vo vzťahu ku skutku právne kvalifikovanému ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona vyhlásil, že je nevinný a následne ku skutku odmietol vypovedať. Preto súd na hlavnom pojednávaní prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kde sa ku skutku obžaloby priznal a tento skutok aj súvisle a podrobne opísal. Vo svojich výpovediach na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach konaných dňa 23.04.2012 a dňa 12.03.2015 uviedol, že dňa 25.7.2010 bol v Lomničke u svokry D. I.. Bol tam asi dva týždne, chcel aby jeho žena a deti prišli domov. V uvedený deň v ranných hodinách bol doma so svojou ženou. Odsúdený poprel, že by v ten deň bol s poškodenou I.M. I., F. I. Z. I. I. na diskotéke. Tieto osoby neviezol v ten deň v motorovom vozidle Škoda 120. Tiež poprel, že by niekedy mal nejaké sexuálne narážky alebo akýkoľvek fyzický sexuálny kontakt s poškodenou I. I.. Ako dôvod, prečo sa pri prvom výsluchu v prípravnom konaní ku skutku priznal uviedol vyhrážky zo strany policajtov. Pri výsluchu len odpovedal na otázky a prikyvoval hlavou. Odsúdený potvrdil, že podpis na zápisnici z výsluchu v prípravnom konaní je jeho. Pravdu povedal až keď bol vypočúvaný v Ústave na výkon väzby v Prešove. Po konfrontácii so svojou výpoveďou z prípravného konania odsúdený pripustil, že v ten deň bol na diskotéke so svojou ženou Ivanou Mirgovou, boli tam asi pol hodiny, potom spolu odišli. I. I., F. I. Z. I. I. tam neboli. Na tomto hlavnom pojednávaní svedkyňa - poškodená I. R., rodená I. využila právo a odoprela vypovedať. Preto súd prečítal jej výpovede z prípravného konania a tiež z hlavného pojednávania zo dňa 23.04.2012. Poškodená v prípravnom konaní pri svojej výpovedi zo dňa 03.08.2010 uviedla, že dňa 24.07.2010 bola na diskotéke spolu so F. I. Z. I. I. a bol tam aj odsúdený. Po skončení diskotéky si všimla zaparkované osobné motorové vozidlo značky Škoda, hnedej farby, pričom vedela, že toto vozidlo patrí odsúdenému, ktorý stál von pred autom. Odsúdený ju požiadal, aby s ním išla do obce Jurské, nakoľko tam boli jeho dve deti. Poškodená súhlasila s tým, že s ňou musia ísť aj F. I. Z. I. I.. Odsúdený s tým súhlasil. V Podolínci odbočili na Kežmarok a potom za obcou Holumnica odsúdený odbočil na poľnú cestu, kde asi po 100 m vozidlo zastavil, vypol svetlá aj motor, vybral kľúče zo zapalovania, vystúpil von, pristúpil k ľavým zadným dverám, pri ktorých sedela poškodená, tieto otvoril a povedal, aby si vystúpila von. Poškodená odmietla vystúpiť. Odsúdený sa rozčúľil a snažil sa ju vytiahnuť von z auta, potom ju chytil za tričko a násilím sa ju snažil dostať von z auta, pričom jej roztrhol tričko. Následne ju chytil za pravú ruku a vytiahol ju von z auta tak, že spadla na zem. Poškodená ostala ležať na zemi, pričom odsúdený ju chytil za ruku a ťahal ju po zemi smerom na lúku. Takto ju odtiahol asi 10 m, poškodená ostala ležať na zemi. Odsúdený jej na zemi sťahol tepláky, potom aj nohavičky po kolená, otočil ju tvárou k zemi a zadok jej nadvihol hore. Potom sa snažil poškodenú bozkávať na perách ale ona otočila hlavu na druhú stranu. Následne si odsúdený sám sťahol nohavice a snažil sa dať svoj pohlavný úd do jej vagíny. Keďže poškodená nemala predtým pohlavný styk, odsúdenému sa nepodarilo dostať celým pohlavným údom do jej vagíny. Odsúdený sa stále pokúšal vykonať pohlavný

styk, potom svoj penis vložil medzi jej stehná, pričom ho poškodená neustále prosila, aby to nerobil. Celé to trvalo asi pol hodiny. Keď sa potom obliekala, cítila niečo mokré na nohavičkách aj teplákoch. Odsúdený sa obliekol už predtým a odišiel k autu. Po asi 2 minútach F. I. zavolala na poškodenú, aby prišla k autu. Poškodená nastúpila do auta a odsúdený ich odviezol späť do Podolínce, kde ich vysadil. Keď poškodená vystupovala z auta, odsúdený jej povedal, aby o tom, čo sa stalo, nikomu nehovorila. Pri neskorších výsluchoch poškodená svoju výpoveď zmenila a tvrdila, že celé znásilnenie si vymyslela. Na hlavnom pojednávaní poškodená I. I. vypovedala, že v ten deň bola na diskotéke s I. I. Z. F. I.. Odsúdený tam nebol. Z diskotéky šli pešo. Keď prišla domov, išla spať. Keďže ich odsúdený nechcel povoziť autom, poškodená sa so F. I. Z. I. I. dohodli, že budú klamať, že ju znásilnil, nedohodli sa však na tom, ako ju mal odsúdený znásilniť a kde sa tak malo stať. Matke nič o znásilnení nehovorila. Potom, ako sa to matka dozvedela, zavolala políciu. Potom poškodenej prišlo ľúto odsúdeného, aj sestry, ktorá ostane sama s deťmi a preto sa rozhodli priznať, že o znásilnení klamali. Poškodená poprela, že by jej odsúdený robil akékoľvek návrhy prípadne mal s ňou v minulosti akýkoľvek sexuálny kontakt, či pohlavný styk. Opis skutku, ako je zachytený v zápisnici z jej výsluchu v prípravnom konaní si vymyslela. Svedkyňa D. I., ktorá tiež odmietla na hlavnom pojednávaní vypovedať a z toho dôvodu boli čítané jej predchádzajúce výpovede z prípravného konania ako aj z hlavných pojednávaní vypovedala, že jej dcéra I. I. spolu so F. I. Z. I. I. boli v ten deň na diskotéke v Lomničke a bol tam aj zať K. I. autom, jeho žena V. I. bola doma. Od dcéry sa dozvedela, že odsúdený ju bral autom do Jurského a že ju tam znásilnil. Neďaleko od Jurského ju vytiahol z auta a že ju ťahal za vlasy. Svedkyňa sa odsúdeného spýtala, či je to pravda, čo on poprel. Po dvoch týždňoch dcéra I. spolu s I. I. Š. Z. F. I. rozprávali, že si to celé vymysleli. K okolnostiam ako jej poškodená rozprávala o znásilnení uviedla, že bola smutná, že ju odsúdený znásilnil, keď išli do Jurského, že jej potrhali tričko a že ju ťahal von z auta za vlasy niekde na lúke, zatiaľ čo ostatní boli v aute. Svedkyňa uviedla, že dcéra jej povedala, že odsúdený jej stiahol nohavičky, predklonil ju, stiahol tepláky a pokúsil sa ju znásilniť. Keď jej to rozprávala plakala a bola vystrašená. Na polícii pri výsluchu poškodenej počula ako rozprávala, že jej stiahol tepláky, nohavičky, že odsúdený chcel súložiť. Chytil jej obe ruky, dal jej ich za chrbát, nesnažil sa bozkávať jej pery, kľakla si na kolená a otočil ju. Asi sa snažil do nej vniknúť, ona nechcela a prosila, aby to nerobil, aby ju nechal. Poškodená ešte nemala styk s nikým, nepovedala ako dlho to trvalo ani nevedela uviesť, či sa odbavil. Keď sa dozvedela, že celé je to výmysel, išla to oznámiť na políciu. Pravdou však podľa tejto svedkyne je, že v tom čase odsúdený nikde nebol, celú noc bol doma a až v pondelok ráno išiel do Jurského po svoju dcéru, nebolo to hneď ako sa vrátili z diskotéky. Rovnako na tomto hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať aj svedok I. I., preto súd prečítal jeho výpovede z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania zo dňa 23.04.2012. V prípravnom konaní svedok I. I. pri svojom výsluchu dňa 03.08.2010 potvrdil, že odsúdený násilím vytiahol poškodenú z auta a túto odtiahol na lúku pred nimi. Keďže sedel na zadnom sedadle a vonku bola tma, videl len obrysy postáv, kde jedna bola v predklone alebo čupela a druhá bola blízko pri nej. Po uplynutí asi pol hodiny svedok zavolať na odsúdeného, nech poškodenú nechá tak. Potom sa k autu vrátil odsúdený a o dve minúty aj poškodená. Následne odišli všetci spolu autom, nikto sa nič nepýtal. Svedok I. I. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní potvrdil, že na diskotéke bol on, poškodená I. I. Á., F. I. a odsúdený. O tom, že poškodená mala byť znásilnená nič nevie, všetko si to vymysleli.

Súd ďalej na verejnom zasadnutí oboznámil obsah zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 29.09.2016, na ktorom bola vypočutá svedkyňa MUDr. Z. C., gynekologička, ktorá uviedla, že vyšetrovala poškodenú, ktorá bola privezená príslušníkom polície za účelom zistenia znásilnenia. Pri gynekologickom vyšetrení bolo zistené, že u poškodenej nedošlo k vniknutiu mužského pohlavného údu do pošvy, panenská blana bola neporušená a vonkajší genitál bol bez známok vonkajšieho poškodenia. Svedkyňa pripustila, že hoci sa odsúdenému nepodarilo vniknúť celým pohlavným údom do pošvy, mohlo dôjsť k spojeniu pohlavných orgánov muža a ženy, ich vonkajších pohlavných orgánov. U muža je to pohlavný úd u ženy vchod do pošvy. Na to, aby pri pokuse odsúdeného dostať sa do pošvy poškodenej vznikli modriny, muselo by to byť veľmi násilné.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.11.2016 bola vypočutá znalkyňa PhDr. L. C., ktorá uviedla, že znaleckým posudkom u poškodenej I. I. bolo zistené, že táto netrpí žiadnou vážnou duševnou chorobou, ktorá by mala vplyv na jej vnímanie, myslenie či pamäť. Jej osobnosť je jednoducho štruktúrovaná, nezrelá. Afektivita je plochá. Je spoločenská, jej vzťahy sú ale povrchné, málo emocionálne sýtené. Je primerane prispôsobivá, zvýšene ovplyvniteľná. Jej intelektové schopnosti sú defektné, v pásme ľahkej mentálnej retardácie ľahkého stupňa. Schopnosť abstrakcie nie je rozvinutá, myslenie je konkrétne, uvažuje na základe podobností. U poškodenej neboli zistené poruchy vnímania. Zameriava sa na menej detailov, čo súvisí aj s obmedzeným rozsahom pozornosti pri zníženej úrovni intelektu. Následne

dokáže zreprodukovať podstatu udalostí s menším počtom detailov, môžu byť pritom prítomné skreslenia týchto detailov. Poškodená pri znaleckom vyšetrení na otázky ohľadom vyšetřovaného skutku spočiatku odpovedala veľmi stručne, zjavné bolo zvažovanie odpovedí, na kontrolné otázky nadväzujúce na jej druhú výpoveď nedokázala odpovedať, časté boli odpovede typu neviem. Kvalita odpovedí sa výrazne líšila od kvality odpovedí na bežné otázky týkajúce sa napr. anamnézy. Následne uviedla, že pri druhej výpovedi nehovorila pravdu, že sa o tom dohodli v rodine, aby sestra nezostala bez muža. Vyšetřovaný skutok popísala v podstate zhodne ako pri svojej prvej výpovedi zo dňa 03.08.2010. Pri popise udalostí neboli výrazné zaváhania, na kontrolné otázky odpovedala adekvátne. Z psychologického hľadiska sa jej druhá výpoveď zo dňa 22.09.2010 dá považovať za účelovú. Za viac objektívnu možno považovať jej výpoveď zo dňa 03.08.2010. U poškodenej počas vyšetřenia neboli pozorované príznaky svedčiace pre syndróm zneužitej osoby. Ako poškodená uviedla, po skutku plakala, hnevala sa, chcela byť sama, čo svedčí pre akútnu reakciu na stres, ktorá však odznela. Nedošlo u nej k rozvinutiu posttraumatickej stresovej poruchy. Poprela poruchy stravovania, spánku či nálady. Poprela prítomnosť flashbackov, nevyhýba sa kontaktu s ľuďmi. K tomu, že sa so zážitkom vyrovnala prispelo jednak to, že nedošlo k penetrácii a jednak pomerne odolná osobnosť poškodenej. Psychologickým vyšetřením svedka F. I., nebola u nej zistená vážna duševná choroba, ktorá by ovplyvňovala jej vnímanie, myslenie alebo pamäť. Jej osobnosť je jednoducho štruktúrovaná, nezrelá. Je spontánna, optimisticky naladená. Je aktívna, správanie je energické. Je spoločenská, jej vzťahy sú ale povrchné a málo emocionálne sýtené. Je primerane prispôsobivá, zvýšene ovplyvniteľná. Jej intelektové schopnosti sú v hraničnom pásme. Schopnosť abstrakcie nie je rozvinutá, uvažovanie je konkrétne na základe podobností. U menovanej F. I. neboli zistené poruchy vnímania. Má záujem o dianie okolo, prežívané udalosti vníma s podpriemerným počtom detailov, následne dokáže zreprodukovať podstatu udalostí, s menším počtom detailov. Nemá tendenciu to čo si nepamätá dopĺňať na podklade vlastných skúseností a predpokladov. Pri znaleckom vyšetření menovaná uviedla, že pravdivá je jej druhá výpoveď zo dňa 24.09.2010. To, čo uviedla vo svojej výpovedi, nevedela zreprodukovať, časté boli odpovede typu neviem. Na kontrolné otázky nedokázala odpovedať. Jej výpoveď o tom, že si celé znásilnenie vymysleli sa nedá považovať za objektívnu. U svedka I. I.Z. psychologickým vyšetřením nebola zistená žiadna vážna duševná choroba, ktorá by ovplyvňovala jeho vnímanie, myslenie alebo pamäť. Jeho osobnosť je jednoducho štruktúrovaná. Afektivita je plochá. Je aktívny, v jeho životnom štýle dominujú momenty vlastného záujmu. Je spoločenský, jeho vzťahy sú povrchné, málo emocionálne sýtené. Je priemerne prispôsobivý. Jeho intelektové schopnosti sú v hraničnom pásme. Schopnosť abstrakcie u neho nie je rozvinutá, myslenie je konkrétneho typu, uvažuje na základe podobností. U svedka neboli zistené poruchy vnímania. Má menší záujem o dianie okolo, je viac zameraný na seba. Dokáže zreprodukovať podstatu prežitých udalostí, s podpriemerným množstvom detailov, ktoré má tendenciu skresľovať. Svedok pri znaleckom vyšetření uviedol, že pravdivá je jeho výpoveď zo dňa 24.09.2010 o tom, že si celý skutok vymysleli. Svoju výpoveď ale nedokázal zreprodukovať, na kontrolné otázky odpovedal neadekvátne. Následne uviedol, že „on teda povie ako to bolo“. Uviedol, že jeho výpoveď zo dňa 03.08.2010 bola pravdivá. Okolnosti vyšetřovaného skutku popisoval následne podobne, ako v tejto výpovedi, pričom tu neboli výrazné latencie, ktoré svedčili pre zvažovanie, klamstvo, na kontrolné otázky dokázal odpovedať. Z psychologického hľadiska za viac objektívnu dá považovať výpoveď zo dňa 03.08.2010.

Súd na verejnom zasadnutí oboznámil aj zápisnicu z hlavného pojednávania zo dňa 24.11.2016, v rámci ktorého bola vypočutá znalkyňa MUDr. Z. M.. Tá vo svojej výpovedi uviedla, že znaleckým skúmaním duševného stavu odsúdeného, na základe ktorého podali spolu MUDr. W. znalecký posudok v prípravnom konaní, u odsúdeného nebolo zistené duševné ochorenie ani organické poškodenie nervovej sústavy, nie je evidovaný na psychiatrickej ani neurologickej ambulancii. U odsúdeného bol zistený ľahký defekt intelektu, súvisiaci s nedostatočným formálnym vzdelaním, v oblasti praktických zručností a sociálnych spôsobilostí je pokles intelektu iba nevýrazný. U odsúdeného bola zistená málo kultivovaná, primitívna osobnosť s deficitom vyšších citov, nedostatočnou mierou sebaovládania, nezdržanlivosťou a prvkami disociality. V oblasti sexuality, na základe dostupných informácií znalci usúdili na deviáciu v móde patologickej sexuálnej agresie. Odsúdený netrpí žiadnym duševným ochorením, netrpel ním ani v čase činu. Jeho intelekt je dostatočný, aby chápal protiprávnosť trestného činu znásilnenia. V čase činu bol plne orientovaný v situácii, mieste i čase. Odsúdený bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Počas celého činu odsúdený netrpel žiadnym patologickým duševným stavom a bol si vedomý svojho konania. Odsúdený mohol ovládať svoje konanie v čase činu. Odsúdený trpí ľahkou mentálnou zaostalosťou, zároveň ide o primitívnu osobnosť s deficitom vyšších citov, nezdržanlivosťou, disociálnymi rysmi. Vykonaný čin svedčí o sklone k sexuálne deviantnému

správaní - patologickej sexuálnej agresii. Sexuálna agresia sa prejavuje v tom, že proceptívna - prípravná fáza sexuálneho zblíženia neprebíha štandardne (emocionálny súlad, príprava miesta), miesto nej dochádza k preskočeniu tejto fázy a násilník si vynucuje rovno sexuálny akt. Odpor obete pritom zvyšuje jeho vzrušenie. Toto súvisí aj s celkovou nekultivovanosťou odsúdeného s ľahkým defektom intelektu. U odsúdeného nebola zistená závislosť na alkohole ani na iných psychoaktívnych látkach. Odsúdený je schopný chápať zmysel trestného konania. Z psychiatrického hľadiska nie je pobyt odsúdeného na slobode nebezpečný, je však potrebné ochranné sexuologické liečenie. Na tomto hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa V. I., ktorá využila svoje právo a odmietla vypovedať, a preto bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, kde uviedla, že s ňou má odsúdený tri deti a v uvedený deň u nej spal celú noc a ráno okolo desiatej išiel domov. Svedkyňa F. I. uviedla, že to, čo vypovedala v prípravnom konaní nie je pravda a všetko si vymyslela. Súd na hlavnom pojednávaní prečítal jej výpoveď z prípravného konania, kde uviedla, že potom ako odsúdený odbočil na poľnú cestu po chvíli zastavil auto, vystúpil z auta von, prišiel k zadným dverám, kde sedela poškodená, tieto otvoril, niečo jej povedal a následne ju začal ťahať za tričko von z auta. Poškodená sa bránila, ale odsúdený bol silnejší a vytiahol ju von, pričom spadla na zem. Odsúdený za ňou zavrel dvere a tieto uzamkol, aby sa nikto iný z auta nedostal von, odtiahol ju asi 10 m pred auto. Svedkyňa nevedela uviesť čo sa dialo pred autom, nakoľko vonku bola tma a vysoká tráva. Poškodená neustále kričala, plakala, volala o pomoc. Asi po pol hodine prišiel odsúdený, neskôr aj poškodená, ktorá plakala. Odsúdený naštartoval auto a odišli. Nikto nič nehovoril. Ďalší deň poobede poškodená svedkyňu podrobne opísala celé znásilnenie.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.12.2016, ktorej zápisnicu súd oboznámil na verejnom zasadnutí odsúdený K. I. zmenil svoje vyhlásenie v zmysle § 257 Trestného poriadku a urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku právne kvalifikovaného ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pričom súd toto jeho vyhlásenie prijal a po vykonaní dokazovania listinnými dôkazmi vo vzťahu k trestu a ochrannému opatreniu uznal obžalovaného za vinného z tohto skutku obžaloby a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a tiež trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 7 rokov. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom odsúdenému skorším rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č.k. 7T 10/2014-39 z 18.3.2014, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody v minimálnom stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 6 rokov ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň mu podľa § 73 ods. 2 písm. b) Trestného zákona § 74 ods. 1 alinea 3 Trestného zákona zároveň uložil odsúdenému ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou. Po tomto vyhlásení rozsudku a poučení o opravnom prostriedku sa odsúdený výslovne vzdal práva podať odvolanie. V odôvodnení rozsudku súd poukázal na všetky vykonané dôkazy, na vyhlásenie odsúdeného o vine, pričom ako súd uviedol, odsúdeného zo spáchania zločinu znásilnenia priamo usvedčujú predovšetkým svedecké výpovede poškodenej I. I. a svedkov F. I. Z. I. I.. Poškodená v prípravnom konaní, pri svojej výpovedi dňa 03.08.2010 podrobne popísala celý priebeh skutkového deja od času kedy sa po diskotéke stretli s odsúdeným až po moment, kedy ju spolu so F. I. Z. I. I. vysadil v Podolínci. Poškodená v prípravnom konaní v podstate popísala priebeh skutku tak, že po skončení diskotéky ju spolu so F. I. Z. I. I. odsúdený zviezol autom, pričom za obcou Holumnica odbočil na poľnú cestu, kde auto zastavil, poškodenú vytiahol von z auta, potom ju ťahal pred auto smerom na lúku. Tam jej stiahol tepláky, potom aj nohavičky po kolená, otočil ju, chytil jej obidve ruky, ohol ich v lakťoch a tieto jej dal za chrbát a tam ich držal. Potom sa odsúdený snažil poškodenú bozkávať a následne sa pokúšal o vykonanie pohlavného styku ale nepodarilo sa mu to. Potom jej dal pohlavný úd medzi stehná, pričom ona ho stále prosila, aby prestal. Keď sa obliekala, cítila, že má niečo mokré na teplákoch a nohavičkách. Následne obaja nastúpili do odstaveného motorového vozidla a odišli. Keďže poškodená ešte v prípravnom konaní zmenila svoju pôvodnú výpoveď, s tým, že celé znásilnenie odsúdeným si vymyslela, pričom toto uvádzala aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní, bolo vykonané znalecké dokazovanie za účelom vyhodnotenia dôveryhodnosti tej ktorej svedeckej výpovede poškodenej. Pri znaleckom vyšetrení znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých PhDr. L. C., na otázky ohľadom vyšetřovaného skutku poškodená spočiatku odpovedala veľmi stručne, zjavné bolo zvažovanie odpovedí, na kontrolné otázky nadväzujúce na jej druhú výpoveď nedokázala odpovedať, časté boli odpovede typu neviem. Následne uviedla, že pri druhej výpovedi nehovorila pravdu, že sa o tom dohodli

v rodine, aby sestra nezostala bez muža. Vyšetovaný skutok popísala v podstate zhodne ako pri svojej prvej výpovedi zo dňa 03.08.2010. Pri popise udalostí tu neboli výrazné zaváhania, na kontrolné otázky odpovedala adekvátne. Vzhľadom na tieto závery znalca súd vyhodnotil výpoveď poškodenej o tom, že celé znásilnenie si vymyslela, ako účelovú. Rovnako, vzhľadom na závery znaleckého dokazovania, súd vyhodnotil aj výpovede svedkov F. I. Z. I. I. o ich krivom obvinení odsúdeného ako účelové a tendenčné. Znalec ustálil, že ich pôvodné výpovede ohľadom znásilnenia poškodenej sú viac objektívne ako ich neskoršie výpovede v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Súd výpoveď svokry odsúdeného, D. I., nepovažoval za relevantnú vo vzťahu, či odsúdený skutok spáchal alebo nie. Počas konania táto svedkyňa uvádzala skutočnosti, ktoré svedčia tak v prospech ako aj proti usvedčeniu odsúdeného zo zločinu znásilnenia. Nakoľko táto svedkyňa sa o všetkých prednesených skutočnostiach týkajúcich sa skutku odsúdeného dozvedela len sprostredkovane, pričom odsúdený je jej zaťom, súd vyhodnotil výpoveď tohto svedka taktiež ako účelovú a na jej výpoveď neprihliadal. Sklony odsúdeného správať sa vo svojich sexuálnych vzťahoch agresívne jednoznačne potvrdzujú aj závery znaleckého dokazovania z oblasti psychiatrie. U odsúdeného je sklon k patologickej sexuálnej agresii, ktorá sa prejavuje v tom, že proceptívna - prípravná fáza sexuálneho zblíženia neprebíha štandardne (emocionálny súlad, príprava miesta) a miesto nej dochádza k preskočeniu tejto fázy a násilník si vynucuje rovno sexuálny akt. Odpor obete pritom zvyšuje jeho vzrušenie. Toto súvisí aj s celkovou nekultivovanosťou obžalovaného s ľahkým defektom intelektu. Vykonaným dokazovaním bola nepochybne vyvrátená obrana odsúdeného, že poškodená spolu so F. I. Z. I. I. si všetky obvinenia zo znásilnenia vymysleli. Vzhľadom na závery znaleckého dokazovania je jednoznačný záver, že tak poškodená ako aj svedkovia F. I. Z. I. I. vo svojich pôvodných výpovediach v prípravnom konaní, ktoré usvedčovali odsúdeného zo znásilnenia, hovorili pravdu. Nepravdivosť týchto výpovedí nebola preukázaná. Odsúdený použil násilie voči poškodenej v úmysle vynútiť si sexuálny styk, čím naplnil všetky znaky tak subjektívnej ako aj objektívnej stránky zločinu znásilnenia, pričom, nakoľko poškodená je jeho švagriná, vedel že táto mala v čase spáchania činu len 16 rokov a v zmysle trestného zákona bola chránenou osobou. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.12.2016.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odsúdený, v ktorom poukázal na to, že svedkovia si celú vec vymysleli a krivo ho obvinili. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 4To/8/2017 zo dňa 28.06.2017 odvolanie obžalovaného K. I. v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol z dôvodu, že tento sa vzdal práva podať odvolanie, ktoré navyše podal aj oneskorene. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2017. Po započítaní výkonu trestu a zamietnutiach žiadostí odsúdeného o odklad výkonu trestu, odsúdený výkon trestu nastúpil a vykonáva ho doposiaľ.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania

Podľa § 394 ods.1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Súd prejednal návrh odsúdeného K. I. na obnovu konania na verejnom zasadnutí a z dôkazov vykonaných na tomto verejnom zasadnutí nezistil existenciu žiadnych skutočností alebo dôkazov skôr neznámych, ktoré by mohli same o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste, ktorý by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že obnova konania neznamená automatickú revíziu pôvodného rozsudku z dôvodu subjektívneho pocitu odsúdeného, že sa necíti byť vinným zo spáchania trestného činu. Podmienkou aplikácie mimoriadneho opravného prostriedku musí byť v zmysle citovaného

ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku existencia skutočností a dôkazov, ktoré neboli súdu skôr známe. Odsúdený K. I. však v priebehu konania neuviedol žiadne nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by neboli známe v priebehu konania vedeného pod sp. zn. 1T 152/2011, v ktorom súd prvého stupňa vykonal rozsiahle a dôkladné dokazovanie. Svedkyňa D. I. bola v pôvodnom konaní vypočutá a preto to nie je nový návrh. Návrh na vypočutie svedkov J. I. Z. N. R., ktorí mali podobne ako D. I. potvrdzovať, že sa v čase spáchania skutku mal nachádzať doma nie je dôkazom, ktorý by nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní. Odsúdený nevedel skutočnosti, ktoré mu bránili označiť týchto svedkov už v prípravnom konaní a preto tento návrh nemožno označiť ako návrh na vykonanie nových dôkazov. Vykonanie konfrontácie so svedkami tiež súd nepovažuje za nový návrh, pretože tento mohol byť odsúdeným predložený v pôvodnom konaní a odsúdený ho napriek tomu nepodal. Navyše súd zdôrazňuje, že na hlavnom pojednávaní bol odsúdený prítomný pri výpovediach svedkov, mal možnosť klásť svedkom otázky a vyjadriť sa k výpovediam týchto svedkov. Súd tiež poukazuje na druhotnú viktimizáciu poškodenej zo sexuálne násilného trestného činu, ku ktorej by vykonaním konfrontácie došlo. Odsúdený sám seba označuje za chorého a retardovaného človeka, ktorý potrebuje pomoc. Závery znaleckého posudku vypracovaného MUDr. M. Z. MUDr. W. však svedčia o niečom inom. Obaja títo znalci v znaleckom posudku dospeli k záveru, že odsúdený trpí ľahkou mentálnou zaostalosťou, zároveň ide o primitívnu osobnosť s deficitom vyšších citov, nezdržanlivosťou a disocálnymi rysmi. Vykonaný čin svedčí o sklone k sexuálne deviantnému správaniu - patologickej sexuálnej agresii. Odsúdený je podľa znalcov schopný chápať zmysel trestného konania. Hodnotenie pravdivosti výpovede svedkyne - poškodenej je vecou súdu, pretože sa jedná o právnu otázku. Znalkyňa PhDr. C. sa môže vyjadrovať iba k všeobecnej vierohodnosti svedka z psychologického hľadiska. To, že odsúdený s jej názorom nesúhlasí, nie je dôvodom na vykonanie nového znaleckého posudku. Z týchto dôvodov súd návrh odsúdeného na vykonanie ním navrhnutých dôkazov odmietol.

Skutočnosti, o ktoré oprel odsúdený svoj návrh, a to že svedkyňa - poškodená I. R. ho mala krivo obviniť, boli súdu známe už z prípravného konania, pretože nielen svedkyňa - poškodená ale aj ostatní svedkovia zmenili už v priebehu prípravného konania svoje svedecké výpovede s tým, že si svoje usvedčujúce výpovede vymysleli. Preto už orgány činné v trestnom konaní sa touto zmenou výpovedí zaoberali v prípravnom konaní a dôkladne sa touto otázkou zaoberal aj prvostupňový súd v rámci dokazovania, keď vypočul znalkyňu PhDr. L. C., ktorá vo vzťahu tendenciám pravdivosti výpovedí uviedla, že zmenu výpovedí si svedkovia vymysleli a pravdivejšia je ich prvá - usvedčujúca svedecká výpoveď. Argument o nátlaku vyšetrovateľa bol odsúdeným prednesený už v pôvodnom konaní, a preto sa ním súd ako nie novou skutočnosťou v konaní o obnove konania nezaoberal.

Súd v procese dokazovania pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený nanovo hodnotiť dôkazy, ktoré vykonal a vyhodnotil súd v pôvodnom konaní. Oboznámením vykonaných dôkazov v pôvodnom konaní súd pri rozhodovaní o obnove konania len poukazuje na skutočnosť, že súd sa v konaní pod sp. zn. 1T 152/2011 nielen v procese dokazovania ale aj v procese hodnotenia dôkazov uvedenom v rozsudku zo dňa 08.12.2016 zaoberal otázkou zmeny výpovedí svedkov a teda de facto aj dôvodom návrhu odsúdeného na obnovu konania. Údajne krivá výpoveď svedkyne - poškodenej a ďalších svedkov voči obžalovanému teda bola už známou v pôvodnom konaní. Súd v pôvodnom konaní vypočul svedkyňu - poškodenú I.M. R., ktorá zmenila svoju výpoveď s tým, že odsúdený skutok nespáchal. Účelom vykonávania dôkazov v konaní o povolenie obnovy konanie je totiž zistenie dôvodov na obnovu konania v zmysle v § 394 Trestného poriadku, nie opakovanie rovnakých dôkazov s tým istým obsahom len preto, že sa informácia z nich získaná nepáčila odsúdenému alebo že odsúdený dúfa, že svedok bude vypovedať inak, ako vypovedal v pôvodnom konaní.

V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti, že dôkazom skôr neznámym v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch mení svoju výpoveď (R 69/1978). V tomto prípade však svedkyňa - poškodená a ostatní svedkovia zmenili svoju výpoveď už v pôvodnom konaní a súd sa s touto otázkou už v pôvodnom konaní v procese dokazovania a následne v odôvodnení rozsudku zaoberal. Preto to nie je nový dôkaz alebo nová skutočnosť. Súd tiež zdôrazňuje, že za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. zmýlil sa pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (R 32/1992). V tomto prípade súd v pôvodnom konaní sp. zn. 1T 152/2011 nielenže skutočnosti a dôkazy uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy

konania skúmal, čo nepochybne vyplýva z obsahu spisu sp. zn. 1T 152/2011 oboznámeného súdom na verejnom zasadnutí ale súd sa v pôvodnom konaní s nimi aj vysporiadal a tieto riadne vyhodnotil. To, že sa ich hodnotenie nepáči odsúdenému, nie v zmysle vyššie citovanej judikatúry dôvodom na obnovu konania.

Nemožno preskúmavať ani vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. V zmysle ustálenej judikatúry je súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania oprávnený a povinný skúmať a hodnotiť, či existencia nových skutočností (dôkazov) je spôsobilá sama o sebe alebo v spojení s už známymi dôkazmi (skutočnosťami), odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie. Toto skúmanie nemožno procesne vykonať inak, než hodnotením dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.), t. j. porovnaním už skôr vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia s dôkazným významom nových skutočností (dôkazov). Súd konajúci o návrhu na obnovu konania sa nemôže obmedziť len na nekritické konštatovanie novosti a existencie predloženého dôkazu s tým, že hodnotenie takého dôkazu súd vykoná až po povolení obnovy konania. Takýto prístup by v praxi znamenal rezignáciu súdu na svoju hodnotiacu činnosť zverenú zákonom výlučne jemu a každá nová skutočnosť či novo navrhnutý dôkaz by nutne viedol k automatickému zrušeniu pôvodného rozsudku. Navyše odsúdený súdu nepredložil a ani neoznačil žiaden nový dôkaz, ktorý by nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní.

Súd si dovoľuje poukázať aj na tú skutočnosť, že odsúdený vo vzťahu k uvedenému skutku právne kvalifikovanému ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný, teda sa k jeho spáchaniu priznal a po vyhlásení rozsudku a poučení o opravnom prostriedku sa vzdal práva podať odvolanie. To všetko za prítomnosti obhajcu na hlavnom pojednávaní, pričom vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že si neuvedomoval, prečo tak urobil a že mu obhajca sľúbil nižší trest. Uvedený postup obhajcu je správny, pretože priznanie a úprimná ľútosť je v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou a v zmysle výroku rozsudku súdu bola aj zohľadnená pri rozhodovaní o treste, ktorý je tak na dolnej hranici trestnej sadzby. To, že odsúdený nerozumel alebo nevedel o čo ide, považuje súd len za účelové tvrdenie odsúdeného, ktorý bol riadne poučený a ktorý chápe zmysel trestného konania, čo je zrejmé aj z jeho vystupovania a hájenia svojich práv v konaniach o povolení obnovy konania.

Preto súd z týchto dôvodov návrh odsúdeného na vykonanie dokazovania odmietol a nakoľko vykonaným dokazovaním nezistil žiaden dôvod obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku, súd v zmysle § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok. Sťažnosť má odkladný účinok.